

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Hvad Fatter gjør, det er altid det Rigtige

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893300072464/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

nu kan hun da faae den – og hun skal faae den! vil Du bytte?
Jeg giver Dig Faaret for Gaasen og Tak til!»

Ja, det vilde da den Anden nok, og saa byttede de; Bondemanden fik Gaasen. Nær ved Byen var han, Trængselen paa Veien tog til, der var en Mylren af Folk og Fæ; de gik paa Vei 5 og paa Grøft lige op i Bommandens Kartoffler, hvor hans Høne stod løst for ikke i Forskrækkelse at forville sig og blive borte. [28] Det var en stumpumpet Høne, der blinkede med det ene Øie, saae godt ud. »Kluk, kluk!« sagde den; hvad den tænkte derved, kan jeg ikke sige, men Bondemanden tænkte, da han saae hen- 10 de: hun er den skønneste Høne, jeg endnu har seet, hun er kjønnere end Præstens Liggehøne, den gad jeg nok eie! en Høne finder altid et Korn, den kan næsten sørge for sig selv! jeg troer, at det er et godt Bytte, om jeg fik den for Gaasen! »skal vi bytte?« spurgte han. »Bytte!« sagde den Anden, »ja det var 15 jo ikke saa galt!« og saa byttede de. Bommanden fik Gaasen, Bondemanden fik Hønen.

Det var en hæl Deel, han havde udrettet paa den Reise til Byen; og varmt var det, og træt var han. En Dram og en Bid Brød trængte han til; nu var han ved Kroen, der vilde han ind; 20 men Krokarien vilde ud, han mødte han lige i Døren med en Pose svingende fuld af Noget.

»Hvad har Du der?« spurgte Bondemanden.

»Raadne Æbler!« svarede Karlen, »en heel Sæk fuld til Svinene!« 25

»Det er da en farlig Mængde! det Syn undte jeg Mo'er. Vi havde ifjor kun et eneste Æble paa det gamle Træ ved Tørvhuset! det Æble skulde gjeernes, og det stod paa Dragkisten til det sprak. Det er altid en Velstand! sagde vor Mo'er, her kunde hun faae Velstand at see! ja, jeg kunde unde hende det!« 30

»Ja, hvad giver I?« spurgte Karlen.

»Giver? Jeg giver min Høne i Bytte,« og saa gav han Hønen [29] i Bytte, fik Æblerne og gik ind i Krostuen, lige hen til Skjanken, sin Sæk med Æblerne stillede han op mod Kakkellovnen, og der var lagt i, det betænkte han ikke. Mange Fremmede 35 var her i Stuen, Hestehandlere, Studehandlere og to Englændere, og de ere saa rige, at deres Lømmer revne af Guldpenge; Veddemaal gjøre de, nu skal Du høre!

»Sussa! sussa!« hvad var det for en Lyd ved Kakkellovnen? Æblerne begyndte at stege. 40

8 Øie,] Øie og D. 9 godt] ellers godt k, godt r. 36 var] vare C, var A², vare D. – Englændere] Englændere kr *passim*.